

תת"ע 1199/03/11 - מדינת ישראל נגד א ק

בית משפט השלום לתעבורה בעכו
תת"ע 1199-03-11 מדינת ישראל נ' ק

בפני
בעניין: אבישי קאופמן, שופט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א ק

הנאשמים

גזר דין

בתיק זה הורשע הנאשם בביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה, כפי שפורט בהכרעת הדין בעניינו מיום 1.1.13.

המדובר באירוע מיום 20.2.11 במהלכו נמצא הנאשם נוהג ברכבו בכפר מכר בידי צוות יס"מ, ובבדיקה שנערכה התברר כי רשיונו אינו תקף מאז שנת 2004 ובהמשך התברר כי הוא נוהג בזמן פסילה שהוטלה עליו בידי בית המשפט בחיפה ביום 14.9.10.

הנאשם לא הכחיש את ידיעתו כי הוא פסול מלנהוג, אולם כפר בעצם הנהיגה. לפיכך שמעתי את ראיות הצדדים ובסיומן קבעתי בהכרעת הדין כי ביצע את המיוחס לו והרשעתי אותו, כאמור לעיל.

בשלב הטיעונים לעונש טענה המאשימה כי התנהגותו העבריינית של הנאשם מהווה סכנה ממשית לציבור המשתמשים בדרך לאור עברו התעבורתי המכביד, הכולל עבירות של שכרות ונהיגה תחת השפעת סמים, בין היתר הרשעה משנת 2003 בגרימת תאונת דרכים עקב נהיגה בשכרות.

המאשימה ציינה כי לחובת הנאשם עונש מאסר מותנה לתקופה של 12 חודשים שהוטל עליו בידי בית המשפט בחיפה, וביקשה להפעילו במצטבר להטלת מאסר נוסף וכן ביקשה לפסול את רשיונו לתקופה של 10 שנים לפחות לפי הוראת סעיף 40א לפקודת התעבורה (כן ביקשה המאשימה מימוש התחייבות קודמת, אולם התחייבות כזו לא הוגשה ולא מצאתי כי היא קיימת).

הסניגור טען כי המאסר המותנה הרלבנטי מתייחס אמנם להרשעה משנת 2010 אולם מדובר בעבירה משנת 2006. לטענת הסניגור, הנאשם ביקש לצרף את כל האישומים נגדו לתיק שהתנהל בבית המשפט לתעבורה בחיפה, אלא שכתב

האישום הרלוונטי הוגש באיחור לאחר סיום ההליך הקודם בו נגזר על הנאשם עונש מאסר. היוצא מכך הוא שהמאסר המותנה נגזר בהתייחס לעבירה מעברו הרחוק של הנאשם, אשר ריצה לאחריה כבר עונש מאסר בפועל.

הסניגור הסביר שהנאשם היה עורך דין מצליח באזור הצפון, אך בשל התמכרותו לטיפה המרה הסתבך עם החוק והרס את חייו. מאז שוחרר מהמאסר הנאשם מנסה לשקם את חייו, כשבין היתר עבר להתגורר בבאר שבע, התחיל לעבוד במשרד עורכי דין ואף נולד לו ילד. הוא נמצא בטיפול פסיכיאטרי תרופתי שנועד לאזן את מצבו הרגשי והנפשי.

הנאשם הופנה לשירות המבחן אשר הגיש בעניינו מספר חוות דעת במשך למעלה משנה. מתסקירי המבחן ניתן ללמוד על תהליך שיקום שעבר הנאשם לאורך התקופה, באמצעות השתלבות בקבוצה טיפולית, חזרה לעבודה במקצועו במקום מגורים חדש ומרוחק ממקום מגוריו הקודם וטיפול פסיכיאטרי.

בסופו של דבר מצא שירות המבחן כי הנאשם אכן שינה חייו באופן משמעותי, והמליץ שלא להפעיל את עונש המאסר המותנה, שכן הדבר עלול להביא להתפרקותו הנפשית של הנאשם. שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בפיקוח מעקבי, וזאת על מנת לוודא כי הוא ממשיך בטיפול הנפשי ובנטילת התרופות הנדרש.

מתחם הענישה הראוי לעבירה של נהיגה בזמן פסילה -

אין צורך לחזור ולהסביר את חומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה, אשר מבטאת זלזול בהחלטות בתי המשפט ובשלטון החוק, וכבר נקבע לא אחת כי העונש הראוי לעבירה זו הינו של מאסר בפועל לצד פסילת רשיון לתקופה ארוכה.

מקל וחומר שהדברים נכונים מקום שמדובר בעבירה חוזרת, כמו במקרה דנן.

העונש ישתנה ממקרה למקרה, בתלות בשאלות כגון האם הפסילה הוטלה על הנאשם בנוכחותו או בהעדרו, במשך הזמן שחלף מהפסילה ועד לביצוע העבירה, האם מדובר בנהיגה בזמן הפסילה ממש או בפסילה שהסתיימה אך לא חושבה עקב רשלנותו של הנאשם ובשאלה האם לעבירה נלוו עבירות נוספות או היתה זו עבירה "בודדת". באופן כללי ניתן לקבוע כי מתחם הענישה הראוי לעבירה ראשונה של נהיגה בזמן פסילה בין מאסר מותנה במקרים הקלים יותר לבין מאסר קצר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, וזאת לצד פסילה של רישיון הנהיגה לתקופה משמעותית.

במקרה של עבירה חוזרת יהיה מתחם הענישה של מאסר לתקופה שבין שישה ל - 24 חודשים. ראו לדוגמא עפ"י 33059-10-12 מחמוד אבו הווא נ' מדינת ישראל ורע"פ 7982/13 עדיאל שגן נ' מדינת ישראל.

מתחם הענישה בנסיבותיו של התיק שלפני -

כאמור לעיל, לחובת הנאשם עונש מאסר מותנה של 12 חודשים.

עמוד 2

כפי שכבר ציינתי לא אחת, ההלכה היא כי עונש מאסר מותנה יש להפעיל, ובדרך כלל במצטבר לכל עונש נוסף. העונש המותנה הינו חלק מהענישה על העבירה הקודמת, מעין הקלה שקיבל הנאשם במשפטו הקודם כאשר חלק מתקופת המאסר שנגזרה עליו נקבעה כמותנית בלבד למקרה שיחזור על מעשה העבירה. לפיכך, מששב הנאשם לסורו וביצע עבירה נוספת יש להפעיל את העונש המותנה ולגזור על הנאשם ענישה נוספת בגין העבירה החדשה.

לפיכך, יש לקבוע כי במקרה דנן מתחיל מתחם הענישה בתקופת מאסר של 12 חודשים.

באשר לעונש הפסילה, סעיף 40א(א)(1) לפקודת התעבורה מורה כי מי שהורשע בעבירה של נהיגה בפסילה, לפי סעיף 67 לפקודה, ובעשר השנים הקודמות לעבירה כבר הורשע לפחות פעמיים בעבירה זו או בעבירות חמורות אחרות המנויות בסעיף הנ"ל והרלוונטית לענייננו היא עבירת הנהיגה בשכרות- דינו פסילה לתקופה של 10 שנים.

במקרה דנן בעשר השנים שקדמו לעבירה הורשע הנאשם חמש פעמים בנהיגה בשכרות בנהיגה ופעמיים בנהיגה בפסילה !

לפיכך, מובן כי הוראה זו חלה בענייננו כך שעל פי מצוות המחוקק יש לפסול את רשיונו לתקופה של עשר שנים.

חריגה ממתחם הענישה -

כאמור לעיל, מתחם הענישה הראוי בתיק זה הינו של מאסר לתקופה של 12 עד 24 חודשים ופסילת רשיון נהיגה לתקופה של 10 שנים.

עם זאת, המחוקק קבע כי במקרה המתאים ניתן לחרוג ממתחם הענישה. כך מעוגנת האפשרות בסעיף 40א(ג)(1) לפקודת התעבורה המאפשרת תקופת פסילה קצרה מעשר שנים וכך קובע סעיף 40ד(א) לחוק העונשין כי ניתן לחרוג ממתחם הענישה אם "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם".

סבורני כי אכן זהו המקרה המתאים לחריגה ממתחם הענישה והקלה עם הנאשם.

השתכנעתי, כפי שגם מפורט בתסקיר שירות המבחן, כי הנאשם עשה וממשיך לעשות צעדים משמעותיים לשיקום, ולמעשה פתח דף חדש בחייו. הנאשם העתיק מקום מגוריו, התנתק מסביבתו הקודמת, עבר הליכי גמילה וממשיך ומקבל טיפול פסיכיאטרי. הנאשם הקים משפחה, חזר לעסוק במקצועו ודומה כי אכן מדובר באדם שונה מזה שביצע את העבירות החוזרות כמפורט לעיל.

לפיכך, אני מקבל את עתירת הנאשם וסנגורו ועמדת שירות המבחן לפיה הטלת עונש של מאסר בפועל על הנאשם עלולה להרוס את האיזון השברירי אליו הגיע הנאשם בשלב זה של חייו.

בהתאם להמלצת שירות המבחן אני מעמיד את הנאשם בצו מבחן לתקופה של שנתיים, למעקב אחרי המשך הטיפול שהיה מקבל, כך שאם יתברר כי הנאשם זנח את דרך השיקום, יופקע צו המבחן ודינו של הנאשם ייגזר מחדש.

עוד מצאתי להקל עם הנאשם בכל הנוגע לתקופת פסילת הרשיון. מעיון בחומר שבפניי עולה כי לחובת הנאשם מספר פסילות שעליו לרצות ואשר טרם הסתיימו, כך שבכל מקרה יחלפו מספר שנים בטרם יוכל לחדש רשיונו. סבורני כי מן הראוי להותיר לנאשם "אור בקצה המנהרה", ולמרות העבירות החוזרות שביצע להטיל עליו פסילה פחותה מזו שנקבעה בחוק, כך שיוכל לקבל רשיון נהיגה כחוק בעתיד הנראה לעין.

לפיכך, לאור כל האמור לעיל, ראיתי לנכון לפסוק כדלהלן:

* אני מורה על **הארכת עונש המאסר על תנאי** למשך תשעה חודשים שהוטל על הנאשם בתיק פ"ל 551-07 בבית המשפט לתעבורה בחיפה ב-14.9.10 לשנתיים נוספות מהיום.

* אני מורה על העמדת הנאשם **במבחן לתקופה של שנתיים**, למעקב אחר המשך הטיפול הפסיכיאטרי אותו הוא מקבל.

הנאשם מוזהר כי עליו למלא אחר הוראות שירות המבחן ולקיים את הצו כלשונו, שאם לא כן תתבקש הפקעה של צו המבחן ועונשו ייגזר מחדש, לרבות אפשרות להחמרה ממשית, הפעלת עונש המאסר שהוארך וכל עונש נוסף אחר.

* בהתחשב בעובדה כי הנאשם אינו מחזיק ברשיון נהיגה מזה תקופה ארוכה, ובהליכי השיקום אותם הוא עובר **אני פוסל אותו מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 שנים**. בטרם יחדש רשיונו של הנאשם עליו לעבור בדיקות במכון הרפואי לבטיחות בדרכים, או בדיקה אחרת להנחת דעתה של רשות הרישוי, כי נגמל מתלותו באלכוהול או סמים אחרים.

כפי שעולה מכתב האישום, ועל פי הצהרת הנאשם אין הוא מחזיק רשיון תקף להפקדה.

לפיכך, הפסילה בתיק זה בתוקף מהיום ותחושב מהיום בכפוף לסיום כל פסילה תקפה קודמת שטרם הסתיימה או חושבה. **לתשומת לב הנאשם, חישוב הפסילה בפועל הינו במשך הרישוי, וכל עוד לא דאג הנאשם לחישובה וקבלת רשיון נהיגה תקף הנהיגה אסורה עליו**, והוא עלול להיחשב כנוהג בזמן פסילה.

* **אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים**, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה ויורשע בה.

* הנאשם ישלם **קנס בסך 1,600 ש"ח** או 10 ימי מאסר שיישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 10.3.15.

* הנאשם יחתום על **התחייבות כספית על סך 6000 ₪** להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה שנתיים מהיום. ההתחייבות תיחתם בתוך 14 יום, שאם לא יחתום ייאסר למשך עשרים ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים.

המזכירות תמציא גזר דין זה לידי שירות המבחן.

ניתן היום, 3 בפברואר 2015, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד סועאד וב"כ המאשימה עו"ד מנדלוביץ.

אבישי קאופמן, שופט